

آموزش بیماران

آپنه نیاز دارید در مورد " اینترفرون آلفا-دو-بی " بدانید؟

مهری گلچین

سوپروایزر آموزشی

مرکز تحقیقات هماتولوژی و انکولوژی دانشگاه علوم پزشکی تبریز- بهار ۱۳۸۷

تهاجمی، خارش و فشار خون پایین به ندرت ایجاد می شوند. این حالات پس از مدتی از میان می روند اگر این عوارض ادامه یافتند و یا شدید بودند، به پزشک اطلاع دهید. در صورت مشاهده علائم و عوارض زیر، فوراً پزشک معالج را مطلع کنید: درد قفسه سینه یا سرفه مداوم، ضربان قلب نامنظم، گیجی، افسردگی روانی، کرخی یا احساس گزگز، اشکال در خواب یا تنکر و یا تمرکز، درد شدید معده، مدفوع سیاه یا قیر مانند، خون در مدفوع یا ادرار، خونریزی شدید از بینی، تب یا لرزی که از چند هفته بعد از شروع درمان آغاز شود. درد پهلوی یا پشت، دفع ادرار دردناک یا همراه با مشکل، مشکل بینایی یا شنوایی. همچنین ممکن است در بعضی از بیماران، عوارض جانبی دیگری به جز موارد ذکر شده ایجاد شود که به پزشک اطلاع دهید.

مسمومیت:

به خاطر نظارت دقیقی که بر تجویز دارو صورت می گیرد احتمال مصرف بیش از حد دارو بعید است، در صورت مصرف اتفاقی بیش از مقادیر توصیه شده، در اسرع وقت با پزشک یا کادر درمانی تماس حاصل نمایید.

شرایط نگهداری:

- دور از دسترس و دید کودکان قرار دهید، در دمای ۲-۸ درجه سانتی گراد (در یخچال) نگهداری کنید. از یخ زدگی محافظت شود. از تکان دادن شدید دارو خودداری کنید.
- این فرآورده را بعد از تاریخ انقضا استفاده نکنید.
- اگر متوجه تغییراتی در ظاهر اینترفرون (محلول تزریقی) شدید آن را استفاده نکنید.

منبع مورد استفاده: بروشور دارویی پی دی فرون-بی

(اینترفرون آلفا-دو-بی).

برای اشخاص بالای ۶۰ سال احتمال کاهش میزان دارو تجویزی وجود دارد.

مقدار و نحوه مصرف دارو:

پزشک، میزان دقیق مصرف اینترفرون را بر طبق نیاز شما تعیین کرده است. بنا بر این مقدار مصرف دارو را به هیچ وجه بدون نظر پزشک معالج تغییر ندهید. اینترفرون یا روزانه داده می شود (۵ یا ۷ بار در هفته) یا سه بار در هفته (یک روز در میان) برای مثال شنبه، دوشنبه و چهارشنبه تزریق می شود. اگر دارو هفته ای سه بار تجویز شده است بهتر است، یک روز در میان مصرف شود. اینترفرونها ممکن است باعث خستگی غیر معمول شوند، اگر این دارو را خود تزریق می کنید آن را قبل از خوابیدن استفاده نمایید. در صورتی که یک نوبت از مصرف دارو را فراموش کردید به محض یادآوری آن را مصرف نمایید. اگر شما باید هر روز اینترفرون را تزریق نمایید و اتفاقاً دوز یک روز کامل را فراموش کردید، درمان را روز بعد با دوز معمول ادامه دهید و آن را دو برابر نکنید، در صورت لزوم با پزشک معالج تماس بگیرید.

عوارض جانبی احتمالی:

هر دارو به موازات اثرات درمانی مطلوب ممکن است باعث بروز عوارض ناخواسته نیز بشود. اگر چه تمام این عوارض در یک فرد دیده نمی شوند، لیکن در صورت بروز هر یک از آنها با پزشک مشورت نمایید: در آغاز درمان با اینترفرون عموماً واکنش های شبه آنفلونزا با تب، خستگی مفرط، سردرد، درد عضلانی و لرز ایجاد می شود. اگر این علائم گسترش یابند مصرف استامینوفن با نظر پزشک توصیه می شود. عوارض جانبی دیگری چون از دست دادن اشتها و تهوع امکان بروز دارند. بعضی عوارض مانند: استفراغ، اسهال، درد مفاصل، خواب آلودگی، سرگیجه، ضعف، خشکی دهان، ریزش مو، درد پشت، افسردگی، افزایش تعریق، تغییر ذائقه، تحریک پذیری، رفتار

مقدمه: اینترفرون با تغییر پاسخ سیستم ایمنی بدن، به مبارزه در برابر عفونت ها و بیماری های شدید کمک می نماید. اینترفرون برای درمان اختلالات خاصی که خون، مغز استخوان، غدد لنفاوی یا پوست را درگیر می کنند و ممکن است به کل بدن گسترش یابند، به کار می رود، مانند لوسمی.

راهنمایی های عمومی:

قبل از استفاده از اینترفرون به نکات زیر توجه نمایید:

- ❖ اگر تا کنون حمله یا مشکل قلبی داشته اید، به پزشک خود اطلاع دهید. همچنین اگر سابقه بی نظمی در تنفس یا پنومونی، مشکلاتی در لخته شدن خون یا عملکرد کبدی، مشکلات تیروئیدی، دیابت و یا فشار خون بالا یا پایین دارید، با پزشک معالج در میان بگذارید.
- ❖ اگر تا کنون تحت درمان افسردگی یا دیگر اختلالات روانی، گیجی یا عدم هوشیاری قرار گرفته اید، به پزشک معالج اطلاع دهید.
- ❖ در زمان مصرف این دارو، مصرف هر داروی دیگر (حتی داروهای گیاهی) باید با نظر پزشک معالج صورت گیرد.

در موارد زیر از اینترفرون استفاده نکنید:

- اگر به اینترفرون یا دیگر اجزا فرمولاسیون اینترفرون حساسیت (آلرژی) دارید.
- اگر بیماری قلبی شدید دارید.
- اگر عملکرد کلیوی یا کبدی ضعیف دارید.
- اگر بیماری کبدی جبران نشده (کنترل نشده) پیشرفته دارید.
- اگر هپاتیت دارید و اخیرا تحت درمان با داروهایی قرار گرفته اید که سیستم ایمنی بدن را سرکوب می کنند. (به جز درمان کوتاه مدت با داروهای مشابه کورتیزون).

- اگر سابقه صرع (تشنج) یا یک اختلال روانی یا عصبی شدید دارید.
- اگر سابقه بیماری خودایمنی دارید یا تحت پیوند عضو قرار گرفته اید و در حال مصرف داروهای سرکوب کننده سیستم ایمنی هستید.
- اگر بیماری تیروئیدی دارید که به خوبی کنترل نشده است.

در موارد زیر اینترفرون را با احتیاط مصرف کنید:

- ❖ اگر باردار هستید یا قصد باردار شدن دارید.
- ❖ اگر پسوریازیس دارید، ممکن است در زمان درمان با اینترفرون، بیماری شما تشدید شود.
- ❖ با دریافت اینترفرون، ممکن است به طور موقت احتمال ابتلا به عفونت افزایش یابد. در صورت مشاهده علائم عفونت پزشک خود را مطلع نمایید.
- ❖ اگر علائم مرتبط با سرماخوردگی و یا دیگر عفونت های تنفسی مانند تب، سرفه یا اشکال در تنفس افزایش یافت. با پزشک معالج در میان بگذارید.
- ❖ اگر متوجه خونریزی یا کبودی غیرطبیعی گردیدید، فوراً به پزشک خود اطلاع دهید.
- ❖ اگر علائم یک واکنش آلرژیک شدید ایجاد شد (مانند اشکال در تنفس، خس خس سینه، کهیر) فوراً به مراکز درمانی مراجعه نمایید.

مصرف در بارداری و شیردهی:

- بارداری: قبل از مصرف هر دارو، درباره عوارض آن بر جنین از پزشک معالج سوال نمایید.
- شیردهی: قبل از مصرف هر دارو، درباره عوارض آن در شیر دهی از پزشک معالج سوال نمایید.

هشدارها:

- در زمانی که تحت درمان با اینترفرون قرار دارید برای جلوگیری از کاهش فشار خون، مخصوصاً طی مراحل اولیه درمان، مایعات بیشتری بنوشید.
- اینترفرون را دقیقاً مطابق تجویز پزشک استفاده نمایید. از میزان توصیه شده فراتر نروید و آن را برای تمام مدت تجویز استفاده نمایید.

مصرف با سایر داروها:

- اینترفرون اثر موادی را که باعث تضعیف عملکرد سیستم عصبی می شوند، افزایش خواهد داد و احتمالاً باعث خواب آلودگی خواهد شد. بنابراین در مورد مصرف همزمان قرص های خواب آور و آرام بخش ها یا ضد دردهای قوی با اینترفرون با پزشک معالج مشورت نمایید. -اگر تیوفیلین یا آمینوفیلین و یا هر داروی دیگری برای درمان آسم، اخیراً مصرف کرده و یا در حال مصرف هستید (حتی آن هایی که تجویز نشده اند) به پزشک معالج اطلاع دهید، زیرا در حین درمان با اینترفرون ممکن است مقدار تجویز شده این داروها احتیاج به تنظیم مجدد داشته باشند.
- اگر هر داروی دیگری اخیراً مصرف کرده یا در حال مصرف هستید (حتی آنها که بدون تجویز مصرف شده اند) به پزشک معالج اطلاع دهید.

- رانندگی و کار با ماشین آلات:

- اگر در اثر مصرف این دارو خواب آلوده، خسته یا گیج شده اید، از رانندگی و کار با وسائلی که احتیاج به هوشیاری دارند خودداری نمایید.

مصرف در کودکان و افراد مسن:

- بی خطری و اثر بخشی این دارو در بیماران زیر ۱۸ سال ثابت نشده است و برای این گروه توصیه نمی شود.